

bliffet at danne sig en sikker Dom. Det synes tvivlsomt, naar denne Bygning skal opføres, i hvilken Udstrækning og med hvilke Indretninger det vil være hensigtsmæssigt at opføre den, og det var derfor, vi vare betænkelige ved at gaae ind paa den dertil forlangte Bevilling af 215,000 Rd. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) indvendte nu rigtignok derimod, at en Lov som denne aldeles ingen Pengebevilling indeholder, at den ikke bevilger en eneste Skilling, men at Pengene skulle beholdes gjennem Finantsloven. Dette er vistnok formelt rigtigt, men man maa dog indrømme, at den høitærede Justitsminister staaer i en ganske anden Stilling ligeoverfor Finantsloven, naar han opstiller sin Fordring med denne vedtagne Lov i sin Haand, end før en saadan Lov er bleven vedtagen. Den høitærede Minister fandt, at det vilde være urigtigt at lade § 2 i Loven ndgaae, fordi man derved vilde standse ham i Afslutningen af den tilsigtede Fængselsreform; det troer jeg ikke, at Nogen af os har tilsigtet, men jeg troer heller ikke, at det med Frie kunde siges at ville blive Følgen af vort Forslag; thi den høitærede Justitsminister selv agter jo slet ikke at paabe- gynde Arbeidet i Finantsaaret 1862—63, og fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds faldt endog ligefrem den Ud- talelse, der jo, tilligemed alle hans andre Ud- talelser, blev billiget af den høitærede Minister, at en Vedtagelse af Loven Intet bestemte med Hensyn til Tidspunktet for Bygningsforetagendets Udførelse. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds, (Vesjen) sagde endelig, at Loven af 19de Febr. dette Aar fastsatte Antallet af Fanger i denne Straffe- anstalt til 300, at dette maatte være bindende for os, og at det altsaa maatte have Ind- flydelse paa vor Beslutning, forsaavidt som vi netop havde forudsat, at man muligviis senere vilde komme til den Erkjendelse, at Straffe- anstalten ikke behøvede at indrettes til et saa

stort Antal. Det skal nu ikke nægtes, at denne Indvending har en vis Vægt, men ved Siden deraf skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i den samme Lov af 19de Febr. dette Aar § 1 er bestemt, at Qvindesængslet skal være for 400 Fanger, og dette Antal er allerede i den foreliggende Lov af den høitærede Justits- minister blevet nedsat til 350; det er altsaa ikke ganske urimeligt, at der kunde komme For- hold, hvorunder Justitsministeren, inden en Lov om Ombygningen af Straffeanstalten for Mands- fanger nødvendig maatte vedtages, ogsaa vilde kunne komme til at nedsette det for dette Fængsel bestemte Antal. Det er dette Vaand paa Justitsministeren, som vi ønskede at fastholde, og derfor fandt vi det ikke hensigtsmæssigt allerede nu at tage en endelig Bestemmelse om denne Straffeanstalt.

Justitsministeren: I Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger skal jeg ind- skænke mig til den Erindring, at det, der syntes at komme til at indtage en noget selv- stændigere Stilling som Argument, var den Omstændighed, at man i Lovudkastet har fundet sig foranlediget til, før den qvindelige Straffeanstalts Vedkommende at lade det beregnede Antal synke ned med 50; Der er imidlertid en Grund, hvorfor man slet ikke bør drage nogen Slutning til, at noget Lignende kunde indtræde her. Et af de frem- herskende Momenter er den Omstændighed, at det Lovudkast, som er blevet forelagt, og som jeg haaber vil blive ophøiet til Lov, nemlig om nærmere Bestemmelser med Hensyn til Forbedringshuusstraffen for qvindelige For- brydere, vil medføre en saa betydelig Forkor- telse, at der deri ligger en ganske speciel Grund til den foreslaaede Forandring, men at man, som sagt, ikke derpaa tør støtte nogensof- helst Formodning om, at lignende Forhold kunde indtræde med Hensyn til den Bygning, hvorom der her er Spørgsmaal.